

Isän ikävä (Dm)
(säv. & sov. Tapio Nykänen, san. Kyösti Timonen)

INTRO (2 tahtia)

1. Ikävä,
se on niin lähellä,
vain herkkää sydäntä
se tarvitsee.
Voi tulla isällekin ikävä;
ei karkuun ennätä,
päivään kirkkaimpaan hämära
kuin leijailee,
kun rakkaat kaukana on.

Voi vain silloin sädettä auringon
näin odottaa,
sen siihen saa,
ei jäänyt kukaan
oo yksin, mukaansa jokaisen
pyytää kerran tanssi tunteiden
onnellisten.
On vain kyse ajan
se odottajan,
niin isänkin;
rakkaimmat saa aina takaisin.

VÄLISOITTO (4 tahtia)

2. Ikävä,
se on niin väkevä,
kuin itse elämä
se aaltoilee.
On liian tyventä tai myrskyä,
kun ei oo ihmistä
sitä rakkainta sylissä;
ei silloin tee
ees mieli haaveilemaan.

Vaan kun pääsee halaamaan rakkaintaan,
niin muista ei
ees, että vei
niin kauas kaipuu,
pois pelko taipuu ja huoli jää,
päivä melkein liikaa lämmittää
sen löytäjää.
On vain kyse ajan
sen odottajan,
niin isänkin;
rakkaimmat saa aina takaisin,
rakkaimmat saa aina takaisin.